

Водночас окремі вимоги стосуються безпосередньо проведення аналітичних процедур і представлення показників кінцевим користувачам. До основних вимог, яких слід дотримуватись при побудові стратегічної аналітичної системи підприємства, доцільно віднести економічну доцільність; адресність і релевантність; відповідність стратегічним цілям підприємства; можливість проведення аналізу в розрізі стратегічних сегментів (стратегічних бізнес-одиниць); можливість проведення аналізу впливу факторів зовнішнього середовища; можливість надання деталізованої стратегічної інформації про основні фактори вартості підприємства.

Література

1. Богатая И. Н. Стратегический учет как перспективное направление развития бухгалтерского учета / И. Н. Богатая, Л. О. Ивашиненко // Учет и статистика. – 2008. – № 2 (12). – С. 13–19.
2. Бруханський Р. Ф. Облік і аналіз у системі стратегічного менеджменту аграрного підприємництва: монографія / Р. Ф. Бруханський. – Тернопіль: ТНЕУ, 2014. – 384 с.
3. Бруханський Р. Ф. Фінансово-облікова проблематика відтворення потенціалу сільськогосподарських підприємств: монографія / Р.Ф. Бруханський, Н.В. Железняк, І.П. Хомин; за наук. ред. Р.Ф. Бруханського. – Тернопіль: ТНЕУ, 2014. – 452 с.
4. Бруханський Р. Ф. Побудова методики стратегічного управлінського обліку на підприємствах / Р. Ф. Бруханський // Бухгалтерський облік і аудит. – 2014. – № 9. – С. 27–36.
5. Бруханський Р. Ф. Методика ведення стратегічного фінансового обліку на підприємствах: інжиніринговий аспект / Р. Ф. Бруханський // Бухгалтерський облік і аудит. – 2014. – № 8. – С. 18–28.
6. Бруханський Р. Ф. Адаптація облікової системи сільськогосподарського підприємства до вимог стратегічного менеджменту / Р. Ф. Бруханський // Облік і фінанси. – 2012. – № 3. – С. 23-27.
7. Бруханський Р. Ф. Поняття стратегічного управлінського обліку / Р. Ф. Бруханський // Інноваційна економіка. – 2014. – № 4. – С. 310-313.
8. Бруханський Р. Ф. Проблеми і пріоритети інформаційного забезпечення стратегічного менеджменту сільськогосподарських підприємств України / Р. Ф. Бруханський // Економічний аналіз. – 2011. – Вип. – Т. 9. – С. 69-71.
9. Бруханський Р. Ф. Причини необхідності розробки стратегічно орієнтованої системи бухгалтерського обліку / Р. Ф. Бруханський // Економічний аналіз. – 2014. – Т. 16. – № 2. – С. 210-217.
10. Савенков Д. Л. Система управленческого учета в стратегическом управлении / Д. Л. Савенков // Управленческий учет. – 2008. – № 6. – С. 29-35.

Христина Маліцька

Тернопільський національний економічний університет

УНІФІКАЦІЯ В БУХГАЛТЕРСЬКОМУ ОБЛІКУ: ПОЗИТИВНИЙ І НЕГАТИВНИЙ ПРОЦЕС ЇЇ ФОРМУВАННЯ

У сучасному середовищі, а саме у світовій науці та практиці широко розповсюджена класифікаційна різноманітність національних облікових систем. Розвиваються міжнародні інтеграції, поширюються міжнародні зв'язки між підприємствами різних країн світу у різних сферах господарювання. Такий розвиток породжує ряд проблем, що є актуальними на даний час. Одна із них – це проблема

міжнародної та державної уніфікації бухгалтерського обліку. Щодо вирішення такого роду питань існує процес розвитку фінансових та інвестиційних міжнародних ринків, економічна система України, що призвела до формування більш нового виду бухгалтерського обліку.

Питанням уніфікації бухгалтерського обліку, його гармонізації та стандартизації, їх значенню для розвитку бухгалтерського обліку в Україні присвячені праці вітчизняних вчених, серед яких: Ф.Ф. Бутинця, С.Ф. Голова, В.М. Пархоменко, В.Г. Швеця, О.М. Петрука, Л.П. Нищенко та інших.

Уніфікація (стандартизація) обліку передбачає встановлення єдиних норм і вимог щодо бухгалтерського обліку та статистики, застосування уніфікованого набору стандартів, що регулюють облікову політику сільськогосподарських підприємств. Конвергентність дає змогу глобалізувати облікову політику, принципи і систему обліку на міжнародному рівні. Гармонізація і уніфікація (конвергентність) є головними чинниками при розробці облікової політики щодо організації й ведення обліку та складанні фінансової звітності в умовах глобалізації економічних процесів [4].

Розрізняють три типи уніфікації: міжнародна, регіональна та національна. Кожна з них існує, розвивається на своєму рівні, що завдяки своїм функціям забезпечує позитивний розвиток системи. В Україні процес уніфікації облікових принципів і методів відповідно до міжнародних стандартів, здійснюється в межах єдиної методологічної основи, в умовах регламентації бухгалтерського обліку у формі стандартизації, уніфікації бухгалтерських документів, уніфікації реєстрів бухгалтерського обліку, уніфікації плану рахунків, тощо.

В.Ю. Світлична зазначає, що основним завданням гармонізації бухгалтерського обліку є адаптація нормативно-правової бази бухгалтерського обліку України до законодавства ЄС та вимог МСФЗ [1].

Під системою бухгалтерського обліку в аграрному секторі економіки України розуміється сукупність методологічних і методичних засад взаємодії органів загальнодержавного і галузевого управління, професійних громадських об'єднань, суб'єктів ведення бухгалтерського обліку та приватних користувачів бухгалтерської інформації в процесі регулювання, організації, ведення обліку і складання звітності, передачі і використання звітних даних, в цьому полягає гармонізація обліку. Вона також передбачає поєднання та взаємну відповідальність законодавства країн щодо врегулювання методології обліку й статистики, існування в кожній країні своєї моделі (системи) організації і ведення обліку. При цьому головне завдання гармонізації полягає в тому, щоб аналогічні за суттю стандарти різних країн суттєво не відрізнялись між собою, тобто знаходились в гармонії один з одним, а не були тотожними [3].

На думку Л.П. Нищенко "гармонізація бухгалтерського обліку – це процес конструктивного зближення світових облікових систем шляхом узгодження й доповнення чинних вітчизняних стандартів бухгалтерського обліку, фінансової звітності, податкового законодавства з метою виходу на світові ринки капіталу" [2].

Проблеми гармонізації бухгалтерського обліку до міжнародних стандартів в Україні полягають в тому, що система обліку підпорядкована податковому законодавству і не забезпечує інформацією для прийняття ефективних управлінських рішень.

Якщо розгляди позитивні сторони уніфікації, то слід розуміти, що під об'єднанням бухгалтерських документів слід розуміти розробку єдиних форм документів для оформлення однотипних господарських операцій. Оскільки бухгалтерський документ є юридичним доказом відображення в обліку господарської операції, необхідність здійснення уніфікації облікових документів, що є необхідною умовою ведення бухгалтерського обліку.

Отже, дослідивши у роботі питання уніфікації бухгалтерського обліку, можна зробити наступні висновки. Міжнародне узгодження принципів і процедур системи обліку є визначальною передумовою гармонізації фінансової звітності з метою стандартизації та уніфікації облікових процедур вітчизняних підприємств та їх зарубіжних партнерів. Вивчення й розуміння сутності міжнародних принципів бухгалтерського обліку та звітності збагатить інтелектуальний потенціал українських облікових працівників, забезпечить зменшення ризиків для інвесторів і кредиторів та зростання довіри до показників фінансової звітності України.

Література

1. Світлична В.Ю. Гармонізація національної фінансової звітності з міжнародними стандартами: актуальність, порядок та перспективи [Електронний ресурс] / В.Ю. Світлична // Науково-технічний збірник № 100. – Режим доступу : http://eprints.kname.edu.ua/22...7%D0%BD%D0%B0_%D0%92%D0%AE.pdf
2. Нищенко Л.П. Гармонізація бухгалтерського обліку та фінансової звітності України з міжнародними стандартами: автор. дис. канд. наук : 08.00.09 / Л.П. Нищенко. – К., 2014. – 25 с.
3. Бухгалтерський словник / за ред. проф. Ф. Ф. Бутинця. - Житомир : Рута, 2012. - 220 с.
4. Пушкар М.С. Теорія і практика формування облікової політики: [монографія] / М.С.Пушкар, М.Т. Щирба. – Тернопіль: Карт-бланш, 2009. – 260 с.

Назар Малевич

Тернопільський національний економічний університет

ЕКОЛОГІЗАЦІЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ГАЛУЗІ ТА ЇЇ ОСОБЛИВОСТІ В УМОВАХ СЬОГОДЕННЯ

На сучасному етапі розвитку сільського господарства в світі поширеними є системи екологічного землеробства, які ґрунтуються на використанні суто органічних добрив, методах нехімічного контролю за поширенням бур'янів, шкідників, хвороб, зберіганні продуктів харчування і кормів без синтетичних добавок, спираються на передові технології, гарантують високу якість продуктів харчування, економно та ефективно використовують ресурси землі, підтримуючи природний баланс в аграрному землекористуванні [3].

Екологічне сільське господарство можна охарактеризувати, як систему господарювання, для якої характерні наступні ознаки: радикальне обмеження сільськогосподарських хімічних засобів у виробництві та харчових хімічних засобів при переробці; визначення дозволених засобів і способів виробництва (стандарти виробництва) умови й вимоги щодо маркування ринкових продуктів, які пропонуються до продажу, як екологічних.

Таким чином, екологічне сільське господарство – це господарство, що опирається на інноваційні технології, де гарантована висока якість продуктів харчування, їх виробництва, економно використовуються природні ресурси, підтримується природний баланс навколишнього середовища [1, 4].

У сучасному розумінні термін «екологізація» стосовно продукції сільського господарства включає: відсутність у продукції шкідливих, ненатуральних та інших речовин, які негативно впливають на людський організм; безпеку використання сировинних ресурсів для людини і навколишнього природного середовища; мінімум негативного впливу на навколишнє середовище на всіх етапах виробництва продукції; нешкідливу утилізацію або переробку відходів.[2].